

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11Cpr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315217637
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Cambelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2017:4315217637.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Ľubicou Cambelovou v spore žalobcu: FLOREN, a.s., so sídlom J. Horvátha 910/50, 967 01 Kremnica, zast. JUDr. Ivanom Benčíkom, advokátom, so sídlom Hlavná č. 63, 900 86 Štefanová, pošta Budmerice, proti žalovanému: Y. Z., K.. XX.XX.XXXX, O. T.. G.. K.Z. XXXX/XX, XXX XX J., o zaplatenie 190,80 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 190,80 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 190,80 eur od 1.6.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktorým rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd stanovil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 190,80 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 190,80 eur od 1.6.2015 do zaplatenia. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný v marci 2015 ako zamestnanec recepcie prevzal od štatutárky hotela sumu 150,00 eur ako zálohu na zabezpečenie chodu recepcie. Túto zálohu nevyúčtoval a peniaze nevrátil. V mesiacoch február - apríl 2015 si žalovaný objednal zamestnaneckú stravu, ktorá bola zabezpečovaná v hotelovej reštaurácii. Po zúčtovaní stravovania však príspevok na stravu zamestnávateľovi neuhradil. Za mesiac február - apríl 2015 tak vznikol dlh vo výške 40,80 eur, pričom za február 2015 to bola suma 18,00 eur a za marec 2015 suma 15,60 eur, za apríl 2015 suma 7,20 eur. Výška dlhu žalovaného ku dňu podania žaloby je 190,80 eur. Žalobca vyzval žalovaného na dobrovoľné uhradenie dlžnej sumy, ktorá vznikla titulom nevyúčtovanej zálohy. Na predžalobnú výzvu žalovaný nereagoval. Žalobca zaslal žalovanému opakovanú výzvu aj na adresu, ktorú žalovaný uviedol ako adresu prechodného bydliska. Zásielku však neprevzal. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť voči žalobcovi do dňa podania žaloby.

2. Okresný súd Levice na návrh žalobcu vydal platobný rozkaz dňa 31.3.2016 pod č. k. 11Cpr/3/2015-26. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 22.11.2016 pod č. k. 11Cpr/3/2015-37 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Levice zo dňa 31.3.2016 č. k. 11Cpr/3/2015-26, nakoľko platobný rozkaz nebolo možno doručiť žalovanému.

3. Žalobca na pojednávaní uviedol, že naďalej na podanej žalobe trvá. Poukázal na to, že žalovaný bol v pracovnom pomere so žalobcom a ako zamestnanec prevzal od žalobcu zálohu vo výške 150,00 eur, nakoľko bol poverovaný zamestnávateľom na nákup toho, čo bolo potrebné v prospech žalobcu nakúpiť. Uvedená záloha, ktorú žalovaný prevzal, je zo strany žalovaného nevyúčtovaná. Zvyšná suma uplatňovanej pohľadávky predstavuje nedoplatok žalovaného z titulu neuhradeného stravného za mesiace február - apríl 2015. Zamestnávateľ, t. j. žalobca, poskytoval zamestnancom, aj žalovanému,

stravné za zvýhodnenú cenu. Žalobca súdu predložil prehľad, pokiaľ ide o stravné za mesiac február, marec, apríl 2015, z ktorého vyplýva, koľko obedov si žalovaný objednal, aká bola kalkulovaná cena, príspevok zamestnávateľa a koľko bol povinný uhradiť za obedy žalovaný. Žalovanému vznikol nedoplatok za február 2015 18,00 eur, za marec 2015 15,60 eur a za apríl 2015 7,20 eur. Žalobca uviedol, že sa snažil mimosúdne doriešiť spor medzi žalobcom a žalovaným ešte pred podaním žaloby, avšak žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval.

4. Žalobca na preukázanie svojich skutkových tvrdení súdu predložil pracovnú zmluvu, dodatok k pracovnej zmluve, doklad o prevzatí zálohy, doklady o zamestnaneckej strave za február -apríl 2015, predžalobné výzvy.

5. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol riadne predvolaný a nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalovaný prevzal žalobu a prílohy k žalobe, ako aj uznesenie Okresného súdu Levice zo dňa 22.11.2016 pod č. k. 11Cpr/3/2015-39 a to dňa 25.11.2016. Predvolanie na pojednávanie súdu žalovanému sa považuje za doručené dňom 19.10.2017 podľa § 111 ods. 3 CSP. Uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 22.11.2016 pod č. k. 11Cpr/3/2015-39 súd vyzval žalovaného, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne sa vyjadril k žalobe, aby uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, aby pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, aby označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný na svoju procesnú obranu neoznačil a ani nepredložil žiadne dôkazy; k podanej žalobe sa nevyjadril.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

7. Z pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom vyplýva, že na základe nej bol dohodnutý pracovný pomer žalovaného u žalobcu dňom 1.2.2015, ktorý bol dojednaný ako deň nástupu zamestnanca do práce a to na dobu neurčitú. Zamestnanec podľa pracovnej zmluvy bude vykonávať prácu recepčného, pričom miestom pravidelného výkonu práce bude Hotel GOLFER *** Kremnica. Zamestnanec zobral na vedomie, že zamestnávateľ je oprávnený určiť, na ktorej prevádzke bude zamestnanec pracovať. Podľa pracovnej zmluvy zamestnanec je povinný postupovať pri svojej práci s odbornou starostlivosťou, svedomite si plniť svoje pracovné povinnosti a dodržiavať všetky platné zákony a predpisy, všeobecne záväzné normy ako aj interné predpisy zamestnávateľa.

8. Medzi stranami nie je sporné, že žalovaný v marci 2015 ako zamestnanec recepcie prevzal od štatutárky hotela sumu 150,00 eur ako zálohu na zabezpečenie chodu recepcie a že túto zálohu žalobcovi nevyúčtoval a peniaze mu nevrátil. Medzi stranami tiež nie je sporné, že v mesiacoch február - apríl 2015 si žalovaný objednal u žalobcu zamestnaneckú stravu, ktorá bola zabezpečovaná v hotelovej reštaurácii a že po zúčtovaní stravovania platbu za stravu zamestnávateľovi žalovaný neuhradil a to vo výške 18,00 eur za február 2015, 15,60 eur za marec 2015 a 7,20 eur za apríl 2015. Žalobca na svoje skutkové tvrdenia predložil výdavkový pokladničný doklad zo dňa 22.3.2015 o tom, že žalobca žalovanému vyplatil 150,00 eur ako zálohu 3/2015. Žalobca súdu predložil aj prehľad o výške nedoplatku žalovaného na stravnom za mesiace február - apríl 2015, z ktorého vyplýva, že celkový nedoplatok na stravnom činí 40,80 eur. Žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nevyvrátil. Žaloba mu bola doručená, k žalobe sa nevyjadril. Súdu neoznačil a ani nepredložil žiadne dôkazy na svoju procesnú obranu.

9. Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a § 185.

10. Podľa § 179 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá aj za škodu, ktorú spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

11. Podľa § 186 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

12. Podľa § 186 ods. 2 Zákonníka práce, náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o subjektívnu zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 - 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok.

13. Podľa § 517 ods. 2 O. z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca si dôvodne uplatňuje svoj nárok voči žalovanému na zaplatenie sumy 190,80 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 190,80 eur od 1.6.2015 do zaplatenia. Žalovaný zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh žalobcovi. Žalovaný si neplnil riadne svoje povinnosti v zmysle pracovnej zmluvy a v zmysle § 81 písm. e) Zákonníka práce, v zmysle ktorého je zamestnanec povinný najmä hospodáriť s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. Žalovaný žalobcovi spôsobil škodu v sume 150,00 eur z dôvodu, že túto sumu od žalobcu prevzal na základe výdavkového pokladničného dokladu žalobcu a túto sumu žalovaný žalobcovi nevyúčtoval a ani mu nevrátil peniaze v uvedenej sume. Tiež bolo preukázané, že žalovaný žalobcovi neuhradil sumu celkovo 40,80 eur, za objednanú zamestnaneckú stravu, čo žalobca zistil po zúčtovaní stravovania. Žalovaný v konaní nepreukázal, že žalobcovi zaplatil sumu 190,80 eur. Z uvedeného dôvodu súd žalovanému stanovil povinnosť žalobcovi túto sumu zaplatiť. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením sumy 190,80 eur. Súd preto žalovanému stanovil povinnosť zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 190,80 eur od 1.6.2015 až do zaplatenia.

16. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktorým rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku. Súd tak stanovil s prihliadnutím na to, že žalobca mal voči žalovanému úplný procesný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od dňa doručenia rozsudku na Okresnom súde Levice v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.